

[Grethe Fenger Møller]

meget vidt forgrenet net af dispensationsregler.

Nu vil man oprette et overarbejdsnævn med forskellige repræsentanter, og dette overarbejdsnævn skal så tage stilling til, om man på de enkelte virksomheder må have overarbejde eller ikke må have overarbejde. Ja men hvad er det for en ny administration at bygge op? Hvad er det for en usmidiggørelse af dansk erhvervsliv på et tidspunkt, hvor regeringen taler om økonomisk krise, om behovet for at føre en politik, der kan give erhvervslivet bedre vilkår, og som kan skaffe flere i arbejde? Hvad er det for en måde at arbejde på?

Jeg tror, at regeringen kommer til at tænke om igen og være klar over, at den ikke kan komme med den slags forslag, der begrænser. Nu har vi set i dagspressen i dag, at inden for det offentlige område regner man overhovedet ikke med at man kan undvære de overarbejdstimer, man har. Sådan tror jeg også det kommer til at gå i det private erhvervsliv. Man kan ikke undvære det overarbejde, der er. Man vil søge dispensation, og man vil få en forvirret ordning og et net af dispensationer.

Regeringen bør tage dette forslag tilbage. Man bør overlade det til arbejdsmarkedets parter selv, og så bør man gøre noget effektivt for at lave en ordentlig erhvervspolitik, således at vi på den måde kan få arbejdsløsheden bragt ned.

Lawaetz (FP):

Jeg er for en gangs skyld glad for at være arbejdsgiver. Jeg har nemlig lov til at arbejde over lige så længe, det passer mig, og endda uden at forlange nogen speciel overarbejdsbetaling.

Dette lovforslag kommer ikke bag på os, for der har siddet et udvalg og tygget på det i 2 år. Men når man ser hele dette komplicerede lovkompleks foran sig, så bliver man alligevel mere chokeret, end jeg i min vildeste fantasi havde forestillet mig. Jo mere jeg studerer de mange snørklede formuleringer og konsekvenserne virkelig går op for mig, jo værre bliver det.

Fru Inge Fischer Møller undrede sig over, at man ikke syntes, det var fantastisk. Jeg undrer mig med modsat fortegn. Det er nemlig fantastisk, at vi igen skal bruge tid, i dette

tilfælde en masse tid, på at skabe nye vanskeligheder, nye byrder, registreringsarbejde, uenighed med de ansatte, en lang række sager og sågar bøder for at komme igennem dette. Det er ufatteligt, at man har råd til noget sådant, netop som vi hænger på den, som vi gør. Men det er jo desværre typisk, at det er en af arbejdsministerens og regeringens måder at nedsætte arbejdsløsheden på. Det tror de da i al fald.

At denne lov skulle give arbejde til yderligere 50.000 fuldtidsbeskæftigede – nu gives tallet ikke med fuld garanti – forekommer mig at være den rene fantasi og teoretiske ønsketænkning. Det er i hvert fald lige så ukorrekt, som da arbejdsministeren i sin tid bildte os ind, at 17.000 ville gå på efterløn; men nu er der 43.000. Fru Inge Fischer Møller kalder det en succes. Det er det måske også, men det koster staten noget med 3½ mia kr. Så ved jeg ikke, om det er en succes. Men det er selvfølgelig en succes for dem, der nyder godt af det.

At det nedsatte udvalg ikke blev enig, kan jeg glimrende forstå. Alle arbejdsgivere, naturligvis inklusive landmændene, kan da straks se, hvad det vil føre til. Enhver med benene på jorden er klar over, hvor håbløst forslaget er. Enhver økonom, regeringen, folketinget og sågar arbejdsministeren burde også kunne forstå det. Enhver med kendskab til arbejdsmarkedet ved, at der i overenskomsterne er kommet stadig strammere regler om begrænsning af overarbejde, og at disse regler har virket. Enhver ved også, at der betales meget væsentlige tillæg for overarbejde, og at man ikke arbejder over for sjov, men at man arbejder over i en snæver vending for at kunne betjene sine kunder.

Hvem er egentlig mest interesseret i overarbejde? Det er medarbejderne, fordi de ønsker at tjene en ekstra skilling. Det er sådan set ufatteligt, at LO er gået med til dette. Nu omtalte fru Inge Fischer Møller SiDs formand. Al ære og respekt, men de fleste af disse topfolk har jo haft 25 års jubilæum og glemt, hvad det egentlig drejer sig om!

Jeg tænker på, hvilken pression det bliver, når vi skal føre overenskomstforhandlinger. LO og fagforbundene kan jo ubegrænset forlange, hvad de vil have, for at arbejde over. Hvordan oversætter vi det: der bliver simpelt hen intet overarbejde, for det kunne jo være, at arbejdsgiverne sagde, at nu stopper de her.